

عنوان مقاله:

مقدمه‌ای در معرفی خانواده خنیاوند حاجی علی رضایی رادحافظان و راویان موسیقی مقامی شهرستان سلسله، استان لرستان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق‌های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فرید رحمتی

خلاصه مقاله:

موسیقی، در دراز نای تاریخ و در مقاطع مختلف تاریخی از مراحل تکونی تا تثبیت، همواره با فراز و نشیب های فراوانی رو برو بوده است. گاه در او جزء از عزت و گاه در حضیض بی مهری، گاه در نهایت و غایت تکمیل، تکونی و تثبیت و گاه در مواجهه با سعادت نا زیبایی برخورد های سلیقه ای و به دور از هر گونه حس زیبایی شناسی، مورد کم توجهی تاثیرگذاران و تصمیم‌سازان زمانه قرار گرفته و در برخی مقاطع تاریخ فرهنگی، به صورتگنجینه ای گرانبهای صرفا در اذهان و در دل های هنرمندان، مصنفات و نوازندگان به حیات نه چندان سرخوش خود ادامه داده است. حال آنکه موسیقی همواره زبانی جهانی داشته و دارد که از یک سو مبین پیوند جسم و روح انسان با محیط اطراف وی و از سوی دیگر نمایانگر هماهنگی و هارمونی بین اجزای مختلف طبیعت است. این هماهنگی موسیقی با اجزاء طبیعت، موجب شده که هر ملتی، هر قومی بر اساس شرایط خاص اقلیمی محیطی خود، نوازندگان، خوانندگان، سازها، نغمه های موسیقی و شیوه های بیانی مبتنی بر مختصات طبیعی، اقلیمی و فرهنگی خود را برابر اجرای موسیقی برگزیند. یکی از این شیوه های بیانی در موسیقی ملت ها و اقوام، موسیقی مقامی، محلی و دستگاهی است که ایشان برای اجرای قطعات، مlodی ها و مقام های موسیقی استفاده کرده اند. این آوازها، خوانندگان، تکنیک ها و... در فراخنای تاریخ و در گذر زمان در ساختار موسیقی اقوام در آمیخته و جزیی جدایی ناپذیر از موسیقی شده است. آنچه که دارای اهمیت تاریخی فراوانی است، حفظ و حراست و انتقال اینموسیقی مقامی و ساختارها و شیوه های بیانی آن علیرغم فراز و نشیب های تاریخی فراوان توسط خانواده های محترم خنیاوندان در جای جایی بران و جهان است. این خانواده های گرانقدر، موسیقی مقامی مناطق ایران را در نقاط مختلف به سان دری گرانبهای، حفظ و به صورت ادبیان فرهنگی شفاهی به نسل های بعدی انتقال داده اند تا این میراث که هن و بسیار ارزشمند همچنان سرزنش و تاثیر گذار باقی بماند و کارکرد های اجتماعی خود در کلیه شئون زندگی اجتماعی جوامع انسانی را از سوگ تا سور، آینینی ملی تا مذهبی، اجتماعی تا فردی و... به قویترین شکل ممکن حفظ کند تا مردمان مشتاق از نعمات جان بخش و روح افرای آن سیراب گردند. در این مقاله تلاش نگارنده بر آن است که به معرفی خانواده محترم هنرمند فقید حاجی علی رضایی میکائیلی و همسر محترم و فقیدش بانو هاجر حمیدوند و فرزندان ایشان به مناسبت در گذشت استاد شکرعلی رضایی از هنرمندان و خوانندگان نام آشنای موسیقی لرستان، و بر شماری خصوصیات شخصیتی و هنری ایشان ببردازم، لازم به ذکر است توجه به سکونت هنرمند فقید حاجی علی و همسر گرانقدرش بانو هاجر حمیدوند در سراب هنام (سرزمین پدری و مادری نگارنده) و تعامل فرهنگی اجتماعی ایشان با مردم منطقه هنام الشتر، بخش اعظم این گفتار بر اساس روایت های افرادی که در هنام الشتر به طور مستقیم با حاجی علیرضایی میکائیلی دیدار داشته و حضور ایشان را بی واسطه درک کرده اند، تنظیم شده است.

کلمات کلیدی:

موسیقی مقامی- موسیقی لرستان- خنیاوندان - شکرعلی رضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960244>

